

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010056
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8713010056.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.04.2022, v trestnom konaní vedenom proti odsúdenému J. Ž. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 16.02.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 16.02.2022 v celom rozsahu.

Podľa § 70 ods. 1 Tr. zák. odsúdený J. Ž., nar. XX.XX.XXXX Y. J., trvale bytom Y., H. XXX/XX, S.. J., v y k o n á zvyšok trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 2 (dva) roky, 11 (jedenásť) mesiacov a 1 (jeden) deň, ktorý mu bol uložený na dobu 7 rokov rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 04.03.2013, právoplatným dňa 04.03.2013 a od výkonu zvyšku ktorého bolo podľa § 69 ods. 1 Tr. zák. uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 03.04.2017, právoplatným dňa 03.04.2017, podmiennečne upustené s určením skúšobnej doby na 4 / štyri/ roky.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 70 ods. 1 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený J. Ž., nar. XX.XX.XXXX Y. J., sa v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 04.03.2013, právoplatného dňa 04.03.2013, v spojení s uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 03.04.2017, právoplatného dňom 03.04.2017 osvedčil.

Proti tomuto uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote okresný prokurátor sťažnosť, v odôvodnení ktorej považoval napadnuté uznesenie za vydané v rozpore so zákonom. S odkazom na ustanovenie § 70 ods. 1 Tr. zák. vyjadril názor, že od odsúdených za trestné činy v doprave v prípade podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti je namieste vyžadovať, aby dôsledne dodržiavali svoje povinnosti a tým preukázali, že uložená sankcia splnila u nich výchovný účel a v rámci skúšobnej doby konali v súlade so zákonom a nedopúšťali sa protiprávneho konania, hoci aj vo forme priestupku. Sťažovateľ poukazoval na to, že odsúdený sa predmetného trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, mal povinnosť dodržiavať všetky právne predpisy, najmä na úseku cestnej premávky, no o jeho nedisciplinovanom prístupe k plneniu vodičských povinností svedčil výpis z evidenčnej karty vodiča, z ktorého vyplynulo, že počas plynutia predmetnej skúšobnej doby sa dopustil šiestich priestupkov na úseku dopravy v priebehu roka 2019, pričom dňa 18.07.2019 mu bola uložená bloková pokuta v dvoch prípadoch. Podľa názoru sťažovateľa okresnému súdu ušlo, že nešlo o ukládanie trestu, ale o rozhodnutie o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil a ak potom pri svojom rozhodovaní prihliadal na rodinnú situáciu odsúdeného, najmä, že má zdravotne postihnutého syna, nekriticky sa uspokojil iba s tvrdením odsúdeného bez toho, aby tento svoje tvrdenia objektívne

preukázal. Sťažovateľ uzavrel, že podľa jeho názoru neboli v danom prípade splnené podmienky na vydanie rozhodnutia o osvedčení sa odsúdeného J. Ž. v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu prikázal vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a zistil, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplynulo zistenie okresného súdu, že odsúdený sa v rozhodnom období /od 03.04.2017 do 03.04.2021/ dopustil piatich priestupkov v dňoch 26.01.2019, 18.07.2019, 27.09.2019, 29.09.2019, 29.10.2019 a jedného priestupku proti verejnému poriadku /18.07.2019/, pričom okresnému súdu boli zrejmé aj povaha, charakter porušených právnych povinností i sankcie, ktoré boli za ich spáchanie uložené, pričom dopravné priestupky považoval za bežné v populácii a nespáchané závažným spôsobom konania a s odkazom na zistenie, že skutok, pre ktorý bol odsúdený J. Ž. právoplatne odsúdený, bol spáchaný viac než pred 10 rokmi, t. j. dňa 23.06.2011 a že išlo o nedbanlivostný prečin, že odsúdenému v danej trestnej veci uplynula skúšobná doba uložená mu pri podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti dňom 03.04.2021 a na svoj záver, že by pre odsúdeného, najmä pre jeho rodinné, pracovné a osobné pomery, že je živiteľom rodiny, že mu na jeho rodine záleží, že má jedného syna, ktorý je zdravotne postihnutý a že opätovné odňatie vodičského preukazu by mu skomplikovalo jeho rodinné pomery, bolo nespravodlivé a neprímerane prísne, ak by rozhodol o tom, že zvyšok trestu vykoná. Prihliadajúcim pri tom aj na dobu, ktorá okresnému súdu zostáva na rozhodnutie podľa § 70 ods. 3 Tr. zák. a ktorá by uplynula dňom 03.04.2022, a že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, teda na to, že akýkoľvek trest nemá a nemôže sekundárne postihnúť iné osoby, než páchatel'a, aplikoval tzv. Radbruchovu formulu, podľa ktorej konflikt medzi spravodlivosťou a právnou istotou je možné riešiť len tak, že pozitívne právo zaisťované predpismi a mocou, má prednosť aj vtedy, ak je obsahovo nespravodlivé a neúčelné, okrem prípadu, ak rozpor medzi pozitívnym zákonom a spravodlivosťou dosiahne tak neznesiteľnej miery, že zákon musí ako „nenáležitú právo“ spravodlivosti ustúpiť. Okresný súd tak nepovažoval predmetné priestupky za také porušenie riadneho spôsobu života odsúdeným, aby vyslovil jeho neosvedčenie sa v skúšobnej dobe uloženej mu pri upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu a aby nariadil nevykonaný zvyšok trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel.

Nadriadený súd nezistil chyby v procesnom postupe súdu prvého stupňa, no pokiaľ z vecného hľadiska zisťoval, či odsúdený sťažovateľ viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, nemohol sa stotožniť so závermi súdu prvého stupňa.

Podľa § 70 ods. 1 Tr. zák., ak odsúdený, u ktorého sa podmiennečne upustilo od zvyšku trestu zákazu činnosti, viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

V tomto ustanovení teda už platný Trestný zákon priamo vyžaduje od odsúdeného pre potreby jeho budúceho možného osvedčenia v predmetnej skúšobnej dobe splnenie elementárnej podmienky, a to podmienky vedenia riadneho života v rámci očakávania, že spôsob života páchatel'a v rámci skúšobnej doby bude mať takú povahu, že z neho bude vyplývať odôvodnený predpoklad, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a, výkon trestu zákazu činnosti v pôvodne uloženej výmere nie je nevyhnutný.

Požiadavka na vedenie riadneho života je požiadavkou, ktoré odráža skutočnú nápravu páchatel'a, keďže odzrkadľuje aj to, ako si plnil svoje občianske, rodinné a iné podobné povinnosti vo vzťahu k spoločnosti a jej členom, čo mimo iného zahŕňa aj požiadavku nepáchania protiprávnej činnosti.

Túto požiadavku nemožno v žiadnom prípade považovať za vyžadovanie niečoho nezvykle výnimočného v živote odsúdeného, navyše, počas relatívne krátkej doby jeho vlastného života sprevádzaného plynutím skúšobnej doby, v ktorej má preukázať, že nie je potrebné pôsobiť na dosiahnutie účelu trestu aj výkonom zvyšku trestu zákazu činnosti.

Preto je jednoznačné, že zákonná požiadavka vedenia riadneho života vyjadruje ľudskosť, záujem na vzájomnom rešpekte a tolerancii medzi ľuďmi, je demokratickým inštitútom, ktorý nevytvára konflikt medzi spravodlivosťou ako princípom spolužitia a právnou normou prijatou demokratickým spôsobom v Slovenskej republike. Preto touto požiadavkou nedochádza v prejednávanej veci ku konfliktu medzi spravodlivosťou a právnou istotou. Trestný zákon nie je v stanovení podmienok v predmetnej veci nenáležitým aplikovaným právom. So spravodlivosťou je v úplnom súlade.

Pre osvedčenie sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečne upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti je teda nutné v zmysle § 70 ods. 1 Tr. zák. v spojení s účelom trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. splniť prísne podmienky. Odsúdený musí počas skúšobnej doby viesť riadny život a nesmie sa dopustiť žiadnej protiprávnej činnosti, teda nielen trestného činu, ale ani priestupku, pričom už spáchanie priestupku môže byť dôvodom pre vyslovenie, že predmetný zvyšok trestu zákazu činnosti vykoná.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v roku 2019, počas plynutia predmetnej skúšobnej doby, až päťkrát úmyselne, napriek vedomiu si hrozby výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel a napriek opakovanému postihu za tieto priestupky, preukázal výrazný sklon k porušovaniu právnych predpisov. Jeho priestupky síce neboli spáchané závažným spôsobom tak, ako by ich ako také definoval zákon č. 8/2009 o cestnej premávke v znení nesk. predpisov, no pri takej početnosti treba konštatovať nenaplnenie účelu doterajšieho výkonu trestu aj na základe toho, že odsúdený J. Ž. až dvakrát neuposlúchol pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia a v jednom prípade dokonca porušil podobnú povinnosť, ako v prípade spáchaného nedbanlivostného prečinu, pri ktorom spôsobil smrť iného a za ktorý prečin mu bol uložený až trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel.

Pokiaľ totiž rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/16/2013 zo dňa 04.03.2013, právoplatným dňa 04.03.2013, bolo ustálené, že k dopravnej nehode spôsobenej jeho zavinením s fatálnym následkom došlo, lebo viedol motorové vozidlo nesprávnym spôsobom jazdy v tiahlej ľavotočivej zákrute v klesaní a neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, tak dňa 27.09.2019 spáchal priestupok na úseku cestnej premávky porušením ustanovení § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Z. z. a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke v znení nesk. predpisov v podobe nedodržania povolenej rýchlosti. Navyše napriek tomu, po tomto dátume spáchal ďalšie dva priestupky na úseku cestnej premávky. Pokiaľ teda k spáchaniu predmetného prečinu došlo ešte 23.06.2011, bolo by skôr pravdepodobnejšie očakávať, že u odsúdeného naozaj dôjde k náprave v jeho schopnosti a ochote dodržiavať povinnosti vodiča. Tento predpoklad sa ale ukázal ako nesprávny práve v dôsledku uvedeného opakovaného protiprávneho konania odsúdeného, ktorý navyše aj mimo oblasti cestnej dopravy spáchal priestupok. Pokiaľ odsúdený poukazuje na svoje osobné pomery, tieto ho svojou závažnosťou mali skôr motivovať k vyhýbaniu sa protiprávnym skutkom minimálne počas skúšobnej doby.

Najmä vzhľadom na početnosť a závažnosť, počas preskúmvanej skúšobnej doby, spáchaných dopravných priestupkov vo vzťahu k závažnosti prečinu, za spáchanie ktorého bol odsúdenému uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, bolo namieste prisvedčiť sťažovateľovi a hodnotiť správanie sa odsúdeného počas dotknutej skúšobnej doby ako nevedenie riadneho života.

Takýto ľahkovážny prístup k výkonu vodičských povinností diskvalifikuje odsúdeného J. Ž. z možnosti osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečne upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený. Odsúdený vlastným konaním dosiahol, že je nevyhnutné, v záujme dosiahnutia účelu trestu, pokračovať vo výkone pôvodne uloženého trestu zákazu činnosti.

Oproti pôvodne uloženému trestu zákazu činnosti, ktorý mal odsúdený vykonávať od 04.03.2013 do 04.03.2020, vykonal tento trest od právoplatnosti vykonávaného rozsudku, t. j. od 04.03.2013 len do zohľadnenia právoplatnosti uznesenia, ktorým mu bolo od výkonu zvyšku tohto trestu podmiennečne upustené, t. j. do 03.04.2017. Doposiaľ nevykonaný zvyšok predmetného trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel tak predstavuje 2 roky, 11 mesiacov a 1 deň.

Vzhľadom na uvedené, nadriadený súd popri zrušení napadnutého uznesenia sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.